

CONTEXT

CATALUNYA, MÉS ENLLÀ La setmana de Piqué, Poblet i els xiquets

De tanta vocació independentista, Catalunya s'està tornant extraterrestre. Primer ens vàrem separar sentimentalment de Madrid, després vàrem ampliar l'oblit a la resta d'Espanya, ara, mentre el món es preocupa per guerres, sequeres, i escalades hipotecàries, l'atenció del poble s'ha centrat en el comiat de Piqué, un central de futbol, en com una colla castellera ha aixecat un: PILAR DE NOU AMB FOLRA, MANILLES I PUNTALS SOSTINGUTS PER UNA PINYA DE CINC-CENTES ESFORÇADES PERSONES I VUITANTA QUATRE MEMBRES MÉS FENT ELS PISOS. (sense comentaris) I tercera notícia, el robatori a un conegut convent cistercenc on, segons unes informacions no han robat res i segons d'altres, documents molt valuosos. Algunes fonts aventuren que l'entrada al monestir va ser protagonitzat per les monges d'una comunitat veïna.

Francament, sembla que Catalunya ha agafat volada i que tenim o ens fem una vida i una història pròpia, al marge del planeta que, pel que sembla, està fet una merda i no cal esmerçar esforços. Ara per ara els problemes planetaris ens interessin menys que la pèrdua d'una vaca lletera a la Garrotxa.

A aquests pas, Catalunya es convertirà en un gran mèlic al que

els seus habitants miraran fixament mentre travessen un semàfor en vermell. Com a català, estic decidit a pactar, a fer concessions a aquesta històrica recerca d'originalitat. Acceptem-nos un caràcter especialot, una manera de ser singular, una llengua robada. En aquests sentits i altres som diferents, d'acord, però potser no tant com passar de la resta de món que són molts i que com diu Rajoy, també fan coses.

Tornem una miqueta a la terra?

